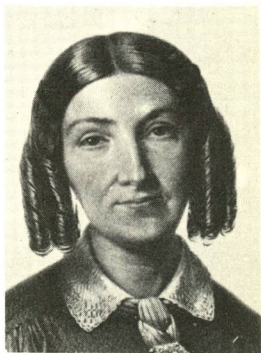

ACKERE-DOOLAEGHE, Maria van, dichteres (Diksmuide 25 oktober 1803 - Diksmuide 7 april 1884).

Volgde onderwijs te Ieper en huwde in 1836 met de heelmeeester Bruno van Ackere.

Verwierf als dichteres niet alleen faam in Vlaanderen, maar ook in Nederland, waar haar verzameld werk in 1876-'78 werd uitgegeven. Schreef gelegenheds- en vaderlandse gedichten, alsmede poëzie in de volkstoone en huiselijke poëzie. Zij was ervan overtuigd de wederopleving van de moedertaal in Vlaanderen het best te kunnen

dienen door haar dichterschap. Onder invloed van haar leermeester L. van Roo raakte ze vertrouwd met de Noordnederlandse literatuur. Ze knoopte betrekkingen aan met letterkundigen uit het Noorden, o.a. met Petronella Moens. De Nederlandsche Congressen – overbrugging van de kloof tussen Noord en Zuid – juichte Maria van Ackere ten zeerste toe. Ze was voorstandster van steeds nauwer aanhalen van de culturele banden met Nederland en vreesde dat de scheiding voor de Zuidnederlandse literatuur een fiasco zou worden.

Zij heeft haar medewerking verleend aan verschillende tijdschriften, zoals o.a. Kunst- en Letterblad, De Eendragt en Noord en Zuid. In 1833 opende zij de periodiek Nederduitsche Letteroefeningen, het eerste letterkundig tijdschrift in Vlaanderen na 1830, met haar ode Aen de Belgische Dichters, waarin zij o.m. de teugel vierde aan haar strijdvaardig Vlaams orangisme. Dat heeft haar evenwel niet verhinderd, zoals trouwens bij de meeste Vlaamse orangisten het geval was, na 1839 de Belgische realiteit loyaal te aanvaarden.

LITERATUUR: M. de Vroede, *Mevrouw van Ackere-Dool-aeghe: Van politiek tot cultureel Groot-Nederland*, in *De Vlaamse Gids* (1946, p. 742-748).

JAN HARDY